

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 5 marca 1994 r.

w sprawie założeń polityki pieniężnej na 1994 r.

§ 1. Uchwała się założeń polityki pieniężnej na 1994 r., stanowiące załącznik do uchwały.

§ 2. Prezes Narodowego Banku Polskiego przedstawia Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej kwartalne sprawozdania z realizacji założeń polityki pieniężnej wraz z wnioskami.

§ 3. Rząd, przy udziale Narodowego Banku Polskiego, dokona do 31 maja br. oceny dotychczasowych procesów kredytowania zmierzających do pobudzenia gospodarki, w tym zwłaszcza eksportu, i przedstawi ją właściwym komisjom sejmowym.

§ 4. Rząd, przy udziale Narodowego Banku Polskiego, dokona w terminie do 31 maja br. oceny skuteczności dotychczasowych instrumentów i działań zmierzających do rozwiązywania problemu zatorów płatniczych i zadłużenia jednostek gospodarczych, które osiągają bieżącą rentowność, oraz przedstawi ją wraz z wnioskami Komisji Polityki Gospodarczej, Budżetu i Finansów Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1994 r.

Marszałek Sejmu: *J. Oleksy*

Załącznik do uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5 marca 1994 r. (poz. 133)

ZAŁOŻENIA POLITYKI PIENIĘŻNEJ NA 1994 R.

I. Cele polityki pieniężnej w 1994 r.

Podstawowym celem działalności Narodowego Banku Polskiego jest zarówno umacnianie wartości pieniądza, jak również współdziałanie w kształtowaniu polityki gospodarczej państwa, a także w realizacji tej polityki. W 1994 r.

Narodowy Bank Polski będzie prowadził działania sprzyjające realizacji założeń, w myśl których produkt krajowy brutto wzrośnie o około 4,5%, a ceny w grudniu 1994 r. nie powinny wzrosnąć więcej niż o 23% w stosunku do grudnia 1993 r. Celem polityki pieniężnej jest ograniczanie inflacji i utrwalanie ożywienia gospodarczego oraz rozwoju społeczno-gospodarczego kraju.

II. Podaż pieniądza

1. Emisja pieniądza będzie dostosowana zarówno do potrzeb ograniczania inflacji, jak i do rozwoju gospodarki. Polityka pieniężna powinna być aktywna wobec procesów gospodarczych.

2. Punktem wyjścia Narodowego Banku Polskiego do emisji pieniądza w 1994 r. będzie przyrost podaży pieniądza o 155 bln zł; jeżeli jednak w ciągu pierwszych dwóch kwartałów br. spadek inflacji oraz tempo wzrostu produktu krajowego brutto będą zgodne z przewidzianymi w ustawie budżetowej założeniami, wówczas w II półroczu br. przyrost emisji pieniądza powinien być w skali rocznej powiększony proporcjonalnie do wzrostu inflacji oraz tempa wzrostu produktu krajowego brutto, tj. łącznie do 169 bln zł. Decyzja w tej sprawie powinna być podjęta najpóźniej po upływie I półroczu.

3. Przyrost podaży pieniądza powinien być wykorzystany przede wszystkim na zwiększenie dostępności kredytów dla jednostek gospodarczych, w tym kredytów aktywizujących eksport. Powinien być też wykorzystany na umocnienie sytuacji finansowej banków.

Polityka pieniężna zapewni obniżkę stopy procentowej kredytów w miarę spadku inflacji, w tym zwłaszcza obniżenie stopy procentowej kredytów, których udzielanie nie niesie żadnego ryzyka bądź niesie ryzyko minimalne.

4. W 1994 r. przyrost zadłużenia budżetu państwa w Narodowym Banku Polskim z tytułu bezpośredniego zakupu u emitenta skarbowych papierów wartościowych nie może przekroczyć kwoty 35 bln zł w ujęciu kasowym, lecz nie mniej niż o kwotę 30 bln zł.

5. Narodowy Bank Polski współdziałał będzie z Rządem w wypracowaniu tańszych niż obecne sposobów finansowania kosztów obsługi długu publicznego.

6. Rząd i Narodowy Bank Polski oddziaływać będą wspólnie na takie kształtowanie się importu i eksportu, aby spadek należności zagranicznych w systemie bankowym nie przekroczył 250 mln dolarów.

7. Dla wspierania proeksportowej polityki Rządu Narodowy Bank Polski zwiększy swój udział w kapitale Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. do 25%.

III. Instrumenty realizacji polityki pieniężnej

1. Głównymi instrumentami polityki pieniężnej będą: stopa procentowa, kurs walutowy, limitowanie emisji pieniądza, obowiązkowe rezerwy bankowe, gwarancje kredytowe itp. Wszystkie te instrumenty będą wykorzystywane do realizacji określonych wyżej celów.

A. Wykorzystywanie instrumentów pośrednich

2. Podstawową stopą procentową banku centralnego w 1994 r. będzie stopa redyskontowa, ustalana w stosunku rocznym. Jej wysokość będzie kształtowana w powiązaniu z wielkością przewidywanego wskaźnika inflacji i sytuacji w bilansie płatniczym, z uwzględnieniem ceny pieniądza na rynku. Równoległe do stopy kredytu redyskontowego funkcjonować będzie stopa kredytu lombardowego, która będzie pełnić rolę parametru ceny pieniądza na rynku międzybankowym. Stopa refinansowa będzie związana z procesami

finansowania inwestycji centralnych oraz sanowaniem banków.

Narodowy Bank Polski będzie prowadził politykę stóp procentowych tak, aby ich wysokość mogła być podstawą prognozowania efektywności procesów inwestycyjnych i gospodarczych oraz sprzyjała wzrostowi skłonności do oszczędzania w złotych. Narodowy Bank Polski będzie przeciwdziałał zagrożeniom dolaryzacji polskiego systemu pieniężnego.

3. Polityka kursu walutowego w 1994 r. będzie zmierzała do:

- utrzymania zdolności płatniczej kraju,
- stymulowania eksportu,
- podtrzymania konkurencyjności produkcji krajowej na rynku wewnętrznym oraz na rynkach zagranicznych.

4. Polityka Rządu i Narodowego Banku Polskiego w zakresie kursu walutowego zmierzać będzie do utrzymania mechanizmu kroczącej dewaluacji.

B. Wykorzystywanie instrumentów bezpośrednich

5. Regulowanie płynności finansowej w systemie bankowym dokonywane będzie przez Narodowy Bank Polski przede wszystkim przez: transakcje papierami wartościowymi, tj. bonami skarbowymi i obligacjami Skarbu Państwa, oraz udzielanie kredytów bankom komercyjnym.

Banki komercyjne będą mogły zadłużać się w Narodowym Banku Polskim głównie w formie kredytu redyskontowego i lombardowego. Dopuszczalne zadłużenie banków z tytułu tych kredytów będzie regulowane przez Narodowy Bank Polski w zależności od rozwoju sytuacji pieniężnej.

Przyrost kredytu refinansowego zostanie utrzymany jedynie w odniesieniu do finansowania kontynuowanych inwestycji centralnych oraz wspomagania programów sanacji banków.

6. W razie pojawienia się symptomów nadpłynności w systemie bankowym i groźby nie kontrolowanej emisji pieniądza, Narodowy Bank Polski może zastosować ilościowe ograniczenia rozmiarów akcji kredytowej banków komercyjnych.

7. Operacje otwartego rynku, jako instrumenty polityki pieniężnej banku centralnego, służyć będą jednocześnie rozwojowi wtórnego rynku pieniężnego. Mając na względzie potrzebę promowania tego rynku, Narodowy Bank Polski będzie wykorzystywał papiery wartościowe już istniejące na rynku pieniężnym, jak też i te, które mogą pojawić się w przyszłości.

IV. Sanowanie banków

Coraz ważniejszym problemem staje się koordynacja działań związanych z realizacją określonej polityki pieniężnej i zapewnieniem bezpiecznego funkcjonowania systemu bankowego.

Do czasu wydania odpowiednich aktów prawnych Prezes Narodowego Banku Polskiego będzie gwarantował depozyty osób fizycznych do wysokości 1 000 ECU w pełnej kwocie depozytu, a w wysokości od 1 001 do 3 000 ECU w kwocie 90% wartości depozytu.

Tworzenie systemu ubezpieczeń depozytów uznaje się jako zadanie pilne.

Narodowy Bank Polski będzie działał na rzecz umocnienia kondycji, sprawności funkcjonowania i konso-

lidacji systemu bankowego, przeznaczając w 1994 r. na ten cel środki w wysokości do 3 bln zł. Instrumentami, za których pomocą bank centralny będzie prowadził procesy sanacji banków, są: zakup akcji i długoterminowych obli-

gacji, weksli sekurytyzacyjnych, udzielanie gwarancji na lokaty oraz kredyt refinansowy.

Szczególną uwagę Narodowy Bank Polski poświęci bankom spółdzielczym, w których narastające trudności zagrażają całemu systemowi bankowemu.